

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 991/2015
24.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгићевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Р., због кривичног дела преваре из члана 208. став 3. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Р., адвоката С.С., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.722/15 од 10.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Р., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.722/15 од 10.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К бр.179/2014 од 09.04.2015. године, окривљени Г.Р. оглашен је кривим због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 3. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 3 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Г.Р. да надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, да на име паушала у корист буџетских средстава суда уплати износ од 7.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, да оштећеном Д.М. надокнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, а да оштећеном Д.М. на име имовинско правног захтева исплати укупан износ од 600.739,20 динара у року од 6 месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени за већи износ упућен да исти може остваривати у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.722/15 од 10.07.2015. године делимичним је усвајањем жалбе браниоца окривљеног Г.Р. преиначена пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.179/2014 од 09.04.2015.

године, само у делу одлуке о имовинскоправном захтеву, тако што је Апелациони суд окривљеног Г.Р. обавезао да оштећеном предузећу ДОО "Г. П." из П. на име имовинскоправног захтева исплати износ од 600.739,20 динара у року од 6 месеци од дана достављања пресуде док је оштећени за већи износ од досуђеног упућен у парнични поступак, а у преосталом делу жалба браниоца окривљеног је одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначном делу потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.722/15 од 10.07.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.Р., адвокат С.С., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, погрешне примене закона из члана 439. тачка 1. ЗКП и повреде члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Г.Р. навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, као и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП, само формално означава повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП – због којих је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се наведене повреде састоје. Наиме, у образложењу захтева, указује се да је оштећено предузеће ДОО "Г. П." из П., након извршења кривичног дела од стране окривљеног Г.Р., престало да постоји брисањем из регистра Агенције за привредне регистре дана 12.09.2011. године, па другостепеном пресудом није могао бити досуђен имовинскоправни захтев у корист тог оштећеног, као и да је побијаном пресудом повређена одредба члана 447. став 2. ЗКП, јер окривљени и његов бранилац нису били позвани на седницу другостепеног суда, што по налажењу Врховног касационог суда не представља разлоге због којих је у смислу

одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Из напред наведених разлога, оцењујући поднети захтев браниоца окривљеног Г.Р. као недозвољен, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**